

LA PELA ENCARA ÉS LA PELA

La Cambra de Comerç i les autopistes

D'acord amb els fets històrics concorreguts en el passat i atès que ara és el present qui mana, la Justícia Espanyola, reconeix la legalitat del canvi d'orientació de la Cambra de Comerç de Catalunya.

Demostrat queda que: la citada Cambra (a partir d'ara CCC) era partidària de la construcció d'autovies en territori patri. Que les empreses que formen la CCC foren les destinatàries de les obres, vials. Que per la seva labor varen cobrar els imports dels contractes signats i una mica més. Que una vegada realitzades les obres i fetes les inauguracions pertinents, les empreses de la CCC foren encarregades de mantenir en bon estat les vies i autovies per la qual cosa cobraren durant quaranta anys per manteniment i altres coses. Que acabat el contracte la CCC va decantar-se per la gratuïtat

de les autopistes assenyalant les avantatges per l'economia nacional. I que ara la mateixa CCC i probablement sota el mandat del mateix President, fa un gir espectacular tot reclamant de nou el pagament del peatge que abans havien demanat abolir.

La CCC reclama el bon manteniment de les vies que van construir i conclouen que cal tornar a fer pagar a l'usuari de la via. Les empreses que cuidaran del manteniment seran de

la CCC i seguiran tirant de la mamella.

Atès que la intel·ligència de la CCC ha quedat palesa amb suficiència, aquest Tribunal sentència a favor de tot el que digui la CCC. Arriba España.

LA FÒBIA

La catalanofòbia

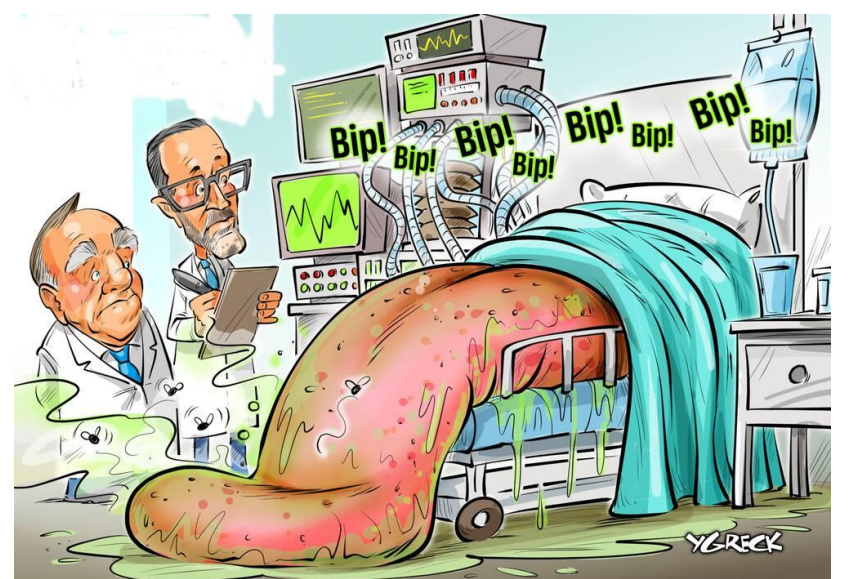
A vegades vergonyós, a vegades ridícul, a vegades perillós, sempre visceral i primitiu. Els constants atacs a Catalunya i molt especialment a la seva llengua és una de les característiques que defineix Espanya. Si Catalunya no existís, Espanya hauria d'inventar-la.

Un malalt psiquiàtric va ser retornat a casa des del CAP del Passatge Còrsega de Barcelona perquè el seu metge es va negar a tractar-lo si parlava en català. El pacient arribava a la consulta després d'una crisi suïcida i el metge va considerar la seva voluntat de ser atès en català com un símptoma més del seu trastorn. Els companys del metge li donen suport incondicional.

Una treballadora anònima d'un pàrquing es va negar a obrir la porta de l'aparcament perquè els propietaris del cotxe donaven el número de la matrícula en català. "Estamos en España" era la seva raó de ser i de no obrir la porta.

Cada dia es repeteixen aquests casos en botigues, mercats i bars de tot Catalunya. Sembla que demanar un cafè és inconstitucional si l'accent denota procedència catalana. Cal demanar un cafè, amb l'accent com cal i si et vols estalviar mals de cap cal afegir "solo".

Exemples, alguns petits exemples, que

mostren el rebuig absolutament irracional per una llengua i alhora que Espanya segueix sent intel·lectualment... UNA LLUFA.